

[Indenrigsministeren.]

til at dække over et underslæb. Men desværre er det ikke endnu alle steder, amtsrevisionen er bygget op efter nutidens forhold.

Jeg kan også nævne, at en del sognekommuner selv har antaget en særlig sagkyndig revision, enten kommunernes revisionsafdeling eller en statsautoriseret revisor. Men det er fortrinsvis de større sognekommuner, der er gået den vej.

Det har på mange hold været diskuteret, hvilke retningslinjer man i fremtiden skal lægge til grund for en udbygning af revisionen i sognekommunerne. Om nødvendigheden af en effektiv revision har der været enighed; derimod har der været forskellige opfattelser af, hvilken vej man skal gå.

Der har været planer fremme om at lave et særligt sognekommunalt revisionsinstitut i lighed med kommunernes revisionsafdeling, som overvejende reviderer i købstæderne. Men jeg tror, at disse planer nu er forladt, og at man i stedet for sigter på at få amtsrevisionen udbygget de steder, hvor den i dag er begrænset til en mere summarisk revision. Dette arbejde fortsættes.

Spørgsmålet om den fremtidige revisionsordning bliver behandlet i den nedsatte kommunallovskommission, og jeg ved, at kommissionen allerede har samlet et udførligt materiale hertil. Der arbejdes — som man vil forstå af de oplysninger, jeg her har givet — ret stærkt på en tilfredsstillende løsning af spørgsmålet. Som forholdene er i dag, er de utilfredsstillende, både for sognerådsmedlemmerne, der står med ansvaret for kassen, og for beboerne i kommunerne.

Om Themsagen, som det ærede medlem ofrede nogen omtale, skal jeg ikke udtale mig nærmere, da jeg endnu ikke kender alle enkelthederne i sagen, men jeg vil naturligvis følge den med opmærksomhed. Den lille divergens, der er opstået mellem amtsrådet og pressen, mener jeg ikke stedet er her til at diskutere.

Morten Larsen: Jeg takker den højtærede indenrigsminister, fordi han anerkender, at mit spørgsmål var berettiget.

Jeg vil gerne have lov til at stille følgende tillægsspørgsmål: mener den højtærede in-

denrigsminister ikke, at de her fremførte eksempler er af en så alvorlig karakter, at det er nødvendigt at tidsbegrænse de undersøgelser, der er i gang vedrørende ændring af revisionsforholdene?

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Ja, enhver af den slags sager, der på denne måde dukker op, er jo alvorlig og giver altid grund til overvejelse. Med hensyn til at fremskynde arbejdet tror jeg, at man netop ude i amterne i de senere år har fremskyndet det ret betydeligt, og med hensyn til kommunallovskommissionen kan vi overveje, om man muligt kan behandle spørgsmålet som et af de første og måske komme med en betænkning om det, før der tages fat på de øvrige ting. Det skal jeg undersøge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Alfred Jensen* til forsvarsministeren:

„Var ministeren forud bekendt med, at tyske soldater den 26. november ville overskride den danske grænse og foretage øvelser på dansk område?“

Alfred Jensen: Torsdag den 26. november ved middagstid overskred tyske soldater den danske grænse ved Padborg og bevægede sig nordpå. De kom i lastbiler og medbragte kabler samt andet materiel. Ved aftenstid var de i færd med at udlægge telefonkabler i nærheden af Bov ved Tøndervejen. Tildragelsen vakte bestyrtelse, og befolkningen i Sønderjylland var harmfuld over igen at se tyske soldater i vort land, og man ønskede besked på, hvad det skulle betyde.

Sent på eftermiddagen den 26. november kom Land og Folks medarbejder i forbindelse med afdelingschef i forsvarsministeriet, generalmajor K. H. Linhardt. Tilsyneladende anede han intet om de tyske soldaters bevægelser her i landet. „Det aner vi intet om. Det tror vi ikke på“, sagde han.

Stationsleder i Padborg, politiassistent Bohlbro bekræftede derimod, at overskridelsen havde fundet sted, og at de tyske soldater var i følge med danske officerer. Han oplyste endvidere, at han havde fået forhåndsmeddelelse om, at tyskerne ville komme, og at de havde særlige papirer.